

عنوان مقاله:

بهبود کارایی تصمیم گیری اضطراری بر پایه الهام از مدل متناظر ادراکی انسان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی فناوری اطلاعات و دانش (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا نوروزی - مرکز امنیت، مجتمع دانشگاهی فناوری اطلاعات، ارتباطات و امنیت، دانشگاه

محمدابراهیم شیری احمدآبادی - دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

یافته های علمی اخیر نشاندهنده این مطلب است که عواطف، نقشی اساسی در تصمیم گیری، ادراک و یادگیری بازی می کنند. تحقیقات صورت گرفته در حوزه تصمیم گیری طبیعی نشان داده اند که فرآیند تصمیم گیری در شرایط اضطرار با تصمیم گیری در شرایط عادی کاملا متفاوت است. در شرایط عادی تصمیم گیرنده ی تازه کار گزینه های متفاوت را در نظر گرفته، نقاط قوت و ضعف هر یک را به دقت بررسی کرده و سپس تصمیم می گیرد. اما در شرایط اضطرار به علت محدودیت زمانی و عوامل دیگر فرد مجرب در همان اولین گام بر اساس آموزش و تجربه ی خود راه حلی راضی کننده را انتخاب می کند. استفاده از این ایده می تواند کارایی سیستم های تصمیم گیری کامپیوتری را بالا ببرد. در این مقاله به معرفی مدلی عاطفی برای تصمیم گیری خواهیم پرداخت. در این ساختار که از الحاق بخش تصمیم گیری اضطراری به سیستم قبلی به دست می آید، در بیانی اجمالی، سیستم تا زمان بروز استرس به روند عادی تصمیم گیری خود ادامه می دهد اما به هنگام استرس، وارد بخش تصمیم گیری اضطراری شده و بر اساس تجربه ی پیشین خود از وضعیت جاری، دست به همان کاری می زند که پیش از این در آن تجربه انجام داده است. نتایج بدست آمده از تست این مدل بر روی محیط شبیه سازی نجات، نشان داده که بدون شک این روش در مقایسه با روش پیشین کارایی بالاتری داشته و به طور متوسط نتایج کسب شده 2/6 امتیاز بهبود یافته اند. همچنین در این مدل در صورت بروز مشکل، سیستم قابلیت تحمل خطا را داشته و کارایی را در حد مشخصی حفظ خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

سیستم تصمیم گیری، تصمیم گیری طبیعی، تصمیم گیری اضطراری، مدل تصمیم مبتنی بر تشخیص، شرایط اضطرار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/49860>

